

Forfatter: Udrag fra Skolekammeraterne

Titel:

Citation: "Fjorten eventyr og fortællinger", i *Fjorten eventyr og fortællinger*, udg. af Marita Akhøj Nielsen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1989, s. 190.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-ingemann01-shoot-idm140296365789088/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Fjorten eventyr og fortællinger

Barn. Han var allerede Student og over 17 Aar gammel; han var pludselig død af et Nerveslag, Dagen efter et lystigt Gilde, hvori han havde ophidset sig ved hede Vine, og hvorfra han var bleven bragt i en aldeles bevidstløs Tilstand. Denne hendes eneste Son havde allerede fra sin Fødsel haft en mærkelig Lighed med hin unge forsvundne Læge, som hun saa ofte med vemodsfuld Medynk havde tænkt paa. Efter hvad hun strax efter hans Fødsel i et sygeligt Øieblik havde ønsket, var Drengen bleven døbt med Navnet Christen Valman, hvilket man dog senere høilig havde fortrudt, da det havde gjort Opsigt og givet Anledning til Bysnak om hendes Forhold til den forløbne Magnetiseur. Det unge Menneske havde været fortrinlig begavet, men besynderlig nervesvag. Enhver Nydelse af spirituøse Drikke havde altid været ham paa det Strengeste forbudt af Lægerne; men der var kun med den største Selvovervindelse at han havde været istand til at bekæmpe sin heftige Tilbøielighed netop i denne Retning. Hans første betydelige Overskridelse af hint Afholdenhedsbud var bleven hans Død. Saavel Faderen, som Bedstefaderen, havde troset sig med, at det unge Menneske, hvis han havde levet længer, dog vist enten var gaaet fra Forstanden, eller havde styrtet sig ind i en eller anden lidenskabelig Forvildelse. Der var nemlig en forunderlig Pirrelighed i hans hele Nervesystem og en Lyst til Overdrivelse i Alt, hvad han tænkte eller foretog sig, der ofte havde angstet hans Venner. Det var Dagen efter hans Begravelse, den gamle Bedstefader havde foranstaltet denne Udflugt i den nysudsprungne Skov. Det skulde ikke være nogen munter Lysttour, men en stille Sindsforfriskelse for dem Alle.

»Saa sommervarm en Pintsetid kan jeg ikke erindre» – sagde Agenten og kom Sukker i sin The, medens han satte Tobakspiben fra sig i Græsset.

»Jo, for 20 Aar siden» – sagde Amalia og en let Farve foer over hendes hvide Kinder.

»Rigtig, da jeg havde kjøbt Lyststedet ved Strandveiens» – sagde den Gamle – »men det var dog et kedeligt Aar; du var hvert Øieblik syg – og havde jo nær gjort mig gal med dine Griller.»

»Lad os ikke tænke derpaa!» – afbrød Svigersønnen ham og bragte snart en anden Samtale i Gang.

De unge Mennesker kom nu fra en Spadseregang i Skoven og saac alle ud som en stille Lyksalighed havde blandet sig med deres Vemod,